

CHRONICLE

www.studentsummit.cz

30. BŘEZNA 2008

8/XIII

- Na slovíčko s Janem Múhlfeitem
- 2. místo v esejistické soutěži
- Delegátský večírek se blíží
- Tentokrát spousta perliček

Daniela Zrucká,
koordinátorka komunikace
s delegáty

Vážené delegátky, vážení delegáti,

v těchto dnech všichni více či méně intenzivně vnímáme výročí vstupu spojeneckých vojsk na území Iráku. Zaujal mě pohled na média na obou znepřátelených stranách. Vedle bojujících armád proti sobě stojí i reportéři, dopisovatelé, fotografové a kameramani. Mezi nimi a vojáky není prakticky žádný rozdíl – bojují spolu o nejlepší záběr, nejaktuálnější informace a v neposlední řadě mnozí svádějí boj i o svůj vlastní život. Jsou důležití pro každého generála, diplomata i politika, kteří je sice nemají rádi, ale bez nich by byli „nahraní“. Neobešly by se bez nich jediné noviny, televize nebo rozhlas. My, nezúčastnění v bojích, toužíme po tom být informováni, vědět a vidět. Po zapnutí televize, rádia či otevření novin na nás vykoukne obrázek usměvavého reportéra, který se při psaní svého článku nebo před natočením příspěvku zcela jistě neusmíval.

Ztížené podmínky, nedostatek základních prostředků atd., to jsou věci, se kterými se setká každý novinář ve válce. Za každým slovem stojí hodiny mravenčí práce, protože novináři musí řešit problém, jak bez elektriny a telefonického spojení odeslat reportáž, když je nota bene ostřelují tanky. Před pěti lety padl Bagdád, co bude zítra? Ti, kteří nás informují, nemohou jako my otočit knoflíkem nebo složit noviny. Byli, jsou a budou součástí válečné mašinérie, která se žene za svým cílem bez ohledu na nikoho a na nic. Co z toho plyne? Až dnes otevřete noviny či zapnete televizi, oceňte práci a odvahu těch, kteří se snaží „být ve středu dění“.

Přeji Vám co nejpříjemnější zbytek Summitu.

Na slovíčko s Janem Múhlfeitem

Jste jedním z nejúspěšnějších a nejvýše postavených manažerů v České republice, je ještě něco, čeho byste chtěl ve své kariéře dosáhnout?

V roce 2000 jsem byl jmenován regionálním ředitelem Microsoftu pro východní Evropu a v roce 2002 jsem byl povýšen na viceprezidenta. Byl jsem pravděpodobně prvním manažerem z postkomunistických zemí, který dosáhl takového postavení. Velmi si toho vážím a jsem hrdý na to, že jsem Čech. Ale dnes

je takových lidí spousta. Myslím si, že je to důkaz, jak si česká ekonomika stojí.

Často se mě ptají, kdy vstoupím do politiky - ať do české nebo té evropské. Mým úkolem je zajistit, aby společnost Microsoft nadále působila jako důvěryhodný a otevřený partner, který respektuje evropský program, přispívá k němu a vytváří tím podmínky pro dlouhodobý růst, místní ekonomickou konkurenceschopnost, vznik nových pracovních míst a inovaci. Stejně tak je mým posláním sledovat Evropu, kde si stojí, jaký má před sebou vývoj, jaké reformy bude potřebovat, atd. A to se mi daří realizovat. Já osobně si myslím, že to, co chci ovlivňovat, mohu daleko lépe právě ze své současné pozice.

Pro běžného člověka je téměř nemožné si představit pracovat přímo pod Billem Gatesem. Zасvětíte nás alespoň nepatrně do tajů vaší práce?

Pokračování na straně 2

Jsme ochotni bojovat proti změnám klimatu?

Nemůžu se ubránit pocitu, jako by se „něco“ dělo. Všichni mluví o změnách klimatu. Fráze střídá frázi, globální oteplování sem, Klaus tam. Spojené národy i jiné organizace, dokonce i některé státy bijí na poplach. Podle nich je naše planeta, respektive její klima ohroženo a výrazně se mění. A s tím se prý musí něco okamžitě udělat, jinak nás čeká katastrofa.

Ledovce tají. No a co? Nebylo by to koneckonců poprvé v dějinách planety Země, kdyby došlo k něčemu podobnému (za dob dinosaurů byla průměrná teplota na zemi přibližně o 10° C vyšší než dnes). Klima se měnilo a vždycky měnit bude, ať se nám to líbí nebo ne. Kam až došla naše troufalost, snažit se ovládnout planetu, přírodu, její chování? My tě nechceme teplejší, tak

Pokračování na straně 3

Pokračování ze strany 1

Microsoft má dva viceprezidenty pro západní a východní Evropu, kteří se věnují každodennímu byznysu, já jsem zodpovědný za dlouhodobé vztahy s evropskými státními úřady a tvůrci politiky, akademiky a jinými zájmovými sociálními skupinami v Bruselu a v rámci členských států EU. Snažím se v těchto vztazích budovat a posilovat konkurenceschopnost Evropy. Když bude Evropa konkurenceschopná, bude se dařit i Microsoftu. V mé práci to jsou dvě mise, které jsou navzájem propojené. Microsoft musí porozumět Evropě a Evropa musí porozumět Microsoftu. Existují 2 důvody, proč jsem i po patnácti letech pořád zaměstnancem Microsoftu. Jsou to právě lidé, se kterými pracuji, kteří mě inspirují a mají chuť každý den budovat něco nového. A druhý z důvodů je Bill Gates. Je to první bohatý člověk ze samého vrcholu sociální pyramidy, který si silně uvědomuje, že peníze je třeba věnovat lidem, kteří je potřebují stejně jako neustále rozvíjet lidskou společnost. Technologie naplňuje tak deset, patnáct procent mé práce. Já se zabývám konkurenceschopností zemí, zdravotnictvím, které je potřeba řešit vzhledem k demografickým změnám, školním modelem, jak má vypadat. Co mají země dělat, aby se chovaly „environmentally friendly“ - dobře k životnímu prostředí. To jsou ale věci, které jsou tak ze sedmdesáti procent mimo IT technologie. Já se snažím tyto věci co nejvíce propojovat.

Jaký je ten člověk ze špičky - Bill Gates?

Bill Gates je samozřejmě velmi chytrý člověk s vizí, kterého ostatní poslouchají a vnímají jeho názory ke zdánlivě normálním věcem. Jeho nadace se zabývá školstvím a školním modelem, digitalizací knihoven, atd., a druhá oblast je zdravotnictví, nemoci zemí třetího světa jako je malárie, AIDS, má větší rozpočet na boj s touto nemocí než Organizace spojených národů. Myslím, že se Bill hodně změnil od té doby, co se oženil a založil nadaci Melindy a Billa Gatesových. Začal se daleko více zajímat o to, co technologie může pro lidi udělat. V tomto směru jsem se od něj mnohému naučil. Když jsem s Gatesem, tak deset procent času věnuji tomu, co se daří a co je dobré, a devadesát procent času věnuji výzvám. Jakmile si člověk zvykne na tuto filozofii, tak s ním naváže opravdu dobrý kontakt. Tuto zkušenost si budu pamatovat celý život stejně jako Billovo motto: „Úspěch je špatný učitel!“ Člověk se daleko lépe učí z chyb. K Billovi mám velice blízký osobní vztah, a pak prostě on je zvláštní, je ikona naší firmy. Jiná společnost takového člověka nemá. Před deseti, dvanácti lety ho média brala jako nejbohatšího člověka na světě, dnes je to spíše o tom, že on je nejen ředitelem Microsoftu, ale je to zkrátka největší filantrop v dějinách nebo alespoň jeden z největších filantropů.

V současnosti se rozšířil „trend manažerů“ - existuje čím dál tím více lidí, kteří sami sebe nazývají manažery, ale jen málo z nich opravdu vykonává tuto práci. Co, dle vašeho názoru, musí mít dobrý manažer?

Já málokdy mluvím o manažerech, většinou mluvím o lídrech. Vedoucí nemusí být ten, komu já dávám výplatu, ale třeba Martin Luther King byl prostě ohromným lídrem, ale přitom tam žádná výplata nebyla. Takže za peníze si možná koupíte ruce a někdy i mozky lidí, ale nikdy si nekoupíte jejich srdce, a o tom je leadership. Vždycky říkám, že lidí je potřeba zdravě „zblbnout“. A teď, co ten vedoucí potřebuje? Lídr potřebuje tři věci. Musí být zvědavý, koukat se, co je nového, učit se novým věcem. Musí být optimistický, neboť optimismus je motorem čehokoli. A třetí věc je akce, musí být akční, protože strategie bez implementace je iluze.

Máte zkušenosti s lidmi z nejvyšší politiky z nejrůznějších koutů světa i se špičkami z byznysu. Myslíte si, že jsou nějaké společné či rozdílné znaky těchto osobností? Kdo na vás nejvíce zapůsobil, kdo nejvíce zklamal?

Za poslední rok jsem se potkal s Davidem Cameronem, Gordonem Brownem nebo s Angelou Merkelovou a s dalšími politiky z ostatních zemí. Politici většinou ví, jaké změny, jaké reformy se mají dělat, ale neumějí to prodat svým voličům tak, aby je znovu zvolili. Uvidíme, co se stane se Sarkozym ve Francii, který hodně hleděl dopředu, ale i tak jsou tam teď stávky. Já si myslím, že Sarkozy patří k těm odvážnějším politikům, který se bude snažit reformy dotáhnout, protože bez reformy nebude Francie konkurenceschopná.

Angelu Merkelovou považuji za jednoho z nejlepších a nejchytřejších politiků. Ona tím, že do třiceti pěti let vyrůstala ve východním Německu a zabývala se vědou, je přesně ten člověk, který umí dělat v politice kompromisy, a který umí dělat politické obchody. Ale na druhé straně jí to přemýšlí, má hodně široký záběr. Když jsem s ní večerel, tak jsme se bavili o všem - od Microsoftu až po Čínu.

Otázka na závěr se bude týkat Pražského studentského summitu, kde jste přednášel na téma liberalizace obchodu službami a dokonce jste se účastnil i simulace jednání Světové obchodní organizace. Jaký jste si odnesl pocit z této zkušenosti? Jak hodnotíte mladé lidi, se kterými jste měl možnost se setkat?

Vzhledem k tomu, že jsem den před tím sledoval první kolo volby prezidenta, tak mohu říci, že celý Summit byl velikým kontrastem toho, co se dělo v pátek na Pražském hradě. Chci říci, že Studentský summit byl velice profesionální, byl jsem mile překvapen, jak hluboké měli studenti znalosti a jak se prezentovali, ale i tím jak ovládali Jednací řád. Myslím si, že by si z nich poslanci a senátoři mohli vzít příklad. Na mě to udělalo velice dobrý dojem. Domnívám se, že takové věci jsou důležité právě z hlediska budování nových lídrů, nových politiků a vůbec nové generace. Jsem přesvědčen o tom, že nová generace bude nastupovat do pozic s rozhodujícími pravomocemi daleko dříve než ta naše. Že budou ministři a generální ředitelové, kteří budou mít třicet tři, třicet pět let. Je to poprvé v historii, kdy mladší generace ovládla současné technologie daleko lépe než stávající generace. Myslím si, že to co děláte, je velice dobré úsilí, které jde správným směrem a může napomoci k otevření české společnosti.

*Kateřina Pljasková,
místopředsedkyně WTO*

Pokračování ze strany 1

Zdroj: solarnavigator.net

Přestaňme vypouštět emise oxidu uhličitého. Ihned, všichni, kompletně. To by bylo bezesporu krásné, věřte, ani já nemám rád CO₂ (navzdory jeho pozitivnímu vlivu na vývin a růst rostlin). Planeta by byla hned čistší. Ale takhle to zkrátka nejde. Stačí se jenom podívat např. na Indii a Čínu, které by (pakliže by

teplejší nebudeš – ale to dopadneme jako nebohý don Quijote, protože (a naštěstí), i když se to těžko přiznává, nemáme vše pod kontrolou. To je trochu rána pro naše sebevědomí. Sebe samotné i jiné ovládat můžeme, planetu a přírodu ne. A díky Bohu za to. Trocha pokory neuškodí, zvláště všem těm „západním“, s e b e s t ř e d n ý m a egoistickým Al-Gorům. To už jsme tu jednou měli – „poručíme větru, dešti...“.

byly limity na vypouštění oxidu uhličitého) těžce ekonomicky utrpěly. Ekonomický rozvoj pro tyto země je jedním z klíčových předpokladů pro snižování chudoby ve světě. Každá mince má dvě strany, proto, pakliže vehementně orodujete pro zavedení limitů na vypouštění CO₂, nejdříve myslete. Navíc, jestli skutečně podporujete tyto limity (ať už jsou jakékoliv), položte si otázku – jsem ochoten/ochotna vzdát se některých výtěžků jako je např. každodenní jízda autem? Nebo dokonce části svých příjmů (třeba pravidelně 10 %)?

Světové klima je naprosto unikátní, křehké a výlučné, proto k němu musíme přistupovat zodpovědně a snažit se ho nepoškozovat a chránit. V tomto duchu se musí ubírat naše chování. Ovšem je třeba nedělat překotné závěry – musíme vyčkat na vědecké studie mnoha odborníků a nesmíme propadat hysterii a dnes tolik „módnímu“ a tendenčnímu pohledu na globální oteplování. Nechme i druhou stranu projevit své názory, nebagatelizujme je a nezesměšňujme je.

V neposlední řadě nepodlehne konformismu a mediální masáži. Sami si utvořme svůj vlastní názor. Bojujme za to, co pro nás má cenu, co cítíme, že je správné, pro co stojí za to bojovat. Ale pečlivě rozvažujme.

Jiří Jelínek,

Katar, Rada bezpečnosti

Perličky

„Jediné právo, které USA dokáží v Afghánistánu zařídit, je stanné právo.“

delegát KLCDR, I. výbor

„Oficiální prohlášení Číny k Tibetu zní, že zemřelo bohužel jen 14 lidí.“

delegát ČLR, III. výbor

„Jsou dva druhy teroristů. Ten pozitivní z nich jsou zoufalci.“

delegát Kataru, I. výbor

„Velká Británie si váží spolupráce mezi východem a západem, jihem a středem.“

delegát Velké Británie, II. výbor

„Rozdíl mezi mužem a ženou je čistě anatomický.“

delegát Uzbekistánu, II. výbor

„Krok minimálně dozadu...“

delegát Saúdské Arábie, II. výbor

„Evropa potřebuje drahé zemědělce.“

delegát Francie, II. výbor

„U větrné elektrárny se nevyrábí ta energie z větru, ta se vyrábí z betonu.“

delegát Nigérie, II. výbor

„Je více obnovitelných zdrojů energie, ale beton mezi ně nepatří.“

delegát Nigérie, II. výboru

„Že jsme nebyli ochotni jednat se Srbskem je vyloženě vyložená lež.“

delegát Velké Británie, RB

„Hiz íngliš iz very gúd.“

Antonín Berdych v reakci na špatnou interpretaci amerického výroku čínským velvyslancem, RB

„Je nepřipustné, aby když ještě nebyl vyhlášen Social Event, jste tam šli a vzali si koblíhu.“

Ondřej Široký, předseda RB

„Prostě už to nedělejte.“ OŠ

„Jo.“ MT

„Nebo uvidíte.“ OŠ

„Na Social Eventu.“ MT

Ondřej Široký, předseda RB
Michal Thim, místopředseda RB

„Podstatné to pravděpodobně je, ale nejspíš je to také zbytečné.“

delegát Velké Británie, RB

„Mě velmi mrzí, že nás čínská diplomacie špatně poslouchala.“

přeřeknutí čínského velvyslance, RB

„Vy jste hluší?“

„Ne, my jsme srabi.“

odpověď delegáta USA na dotaz předsedy RB

Russia and Civil War in Moldova

Russian response to the developments in Moldova after the latter declared independence in August 27, 1991 demonstrates all the main features characteristic of post-soviet Russian foreign policy. Incoherent and often pursuing conflicting interests, the Russian foreign policy was a source of much controversy during its early years, the situation in Moldova notwithstanding. The quickly unfolding events in Moldova caught the Russian leadership completely off guard; with Russia engulfed in serious political and economic difficulties and the government's apparent lack of interest in it, the foreign policy domain was hijacked by various political forces with their often irreconcilable interests. As the tensions between Moldovan government in Chisinau and separatists on the left bank of Dniester River quickly degenerated into an armed conflagration, Russia has felt compelled to intervene in Moldovan affairs ever since. However, the true extent of Russian interference in Moldova in the early 1990s has not yet been properly established.

Similarly, the incoherence in Russian foreign policy and an apparent lack of single voice to articulate Russian interests had drastically undermined Russian ability to implement a sound foreign policy. Russian military units acting more or less independently of Moscow during heaviest fighting in Transnistria testifies well to the extent of Moscow's loss of control over the developments in its near abroad. In fact, certain elements of Russian military and conservative political forces in Moscow openly backed the secessionists. Given its own tumultuous transition from communism to democracy and increasingly polarized political scene, Russia caught up in the bitter struggle between President Yeltsin and Parliament was slow to recognize various developments in its near abroad including Moldova; not to mention Moscow's initial inability to provide credible response to such trends. Russian eventual intervention in Moldova heralded the new beginning of more assertive Russian policy towards its neighbors.

-js-

Jak se (ne)zhroutit?

Mezi titulky ve světových médiích se opakují v podstatě stále stejná témata, jen občas narušená zpravodajstvím o nové válce, volbách v důležité zemi nebo úmrtím hollywoodské hvězdy. Na počátku tohoto roku organizace Lékaři bez hranic podesáté vydala přehled největších humanitárních katastrof světa, kterým je však věnována nejmenší pozornost. Jedná se zejména o africké státy, na které okolní svět zapomněl. Mnohé z nich jsou označovány termínem „zhroutené státy“.

„Zhroutený stát“ není pojmem přesně definovaným, ale je používán jako volné označení. Aktuálních příkladů najdeme v současnosti několik – Haiti, Somálsko, Súdán, Afghánistán či Irák. Také o některých státech bývalé Jugoslávie se někdy hovoří jako o státech na pokraji zhroutění, chcete-li slabých státech. Všechny příklady bez výjimky vyžadují pozornost mezinárodního společenství dříve, než bude pozdě.

Pro lepší orientaci v otázce zhroutených států vydává od roku 2005 americký think-tank Fund for Peace a časopis Foreign Policy roční rejstřík nazvaný Index zhroutených států – Failed State Index. Objektem hodnocení pro tento žebříček jsou však

pouze suverénní státy (podmínkou je tedy členství v Organizaci spojených národů). Označení „slabý“ nebo „oslabený“ či „nestabilní“ (fragile, collapsed, weak apod.) nesou zpravidla ty státy, které nejsou ve stavu, kdy mohou plnit své povinnosti vůči obyvatelstvu – např. zabezpečení lidských práv, obrana státu, fungování státní správy či zajištění sociálních služeb.

Mezi znaky zhrouteného státu patří mj. ztráta vlivu občanů na fungování státu, centrální vláda zpravidla nemá kontrolu nad celým územím státu, působí zde mnohá vojenská uskupení (jak státní tak i soukromá) a můžeme zde pozorovat hospodářské jevy jako inflace nebo hyperinflace a zhroutění ekonomiky jako takové – např. v Somálsku již od roku 1991 neexistuje centrální banka. Následuje humanitární krize a šíření válečného konfliktu přes hranice, který v titulcích novin zaujímá místo jen tak dlouho, dokud se neobjeví zajímavější téma – většinou velmi rychle. Bohužel žádný stát není ostrov sám pro sebe a zhroutené státy nebo státy na pokraji zhroutění se stávají místem výcviku teroristických organizací či pro jinou kriminální činnost, a mohou tak zásadně ovlivnit bezpečnostní situaci nejen v daném regionu.

Pokračování na straně 5

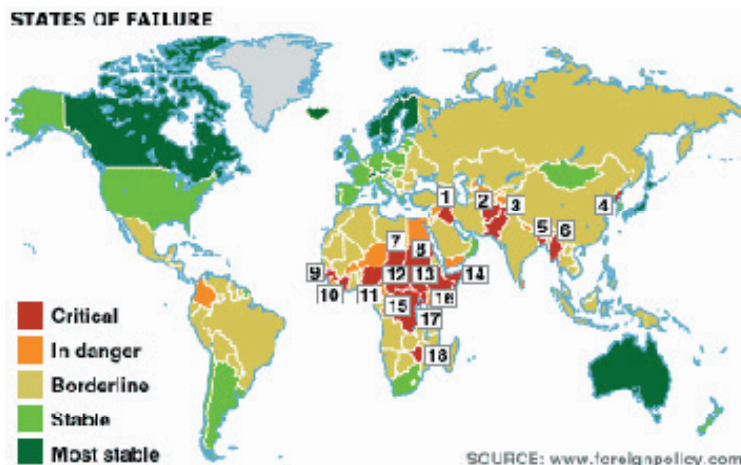
Pokračování ze strany 4

Jedním ze základních znaků zhroutěného státu je také trvání – zhroutěné státy se zpravidla z vnitřní krize nevymaní a když tak v horizontu mnoha (někdy desítek) let. Logicky těch několik minut v „prime time“ a pár novinových titulků – než si Britney Spears oholí hlavu a Michael Jackson půjde na 196. plastickou operaci – nemůže postihnout hrůznost takových konfliktů.

S utrpením často desítek milionů obyvatel a velkými počty mrtvých dále souvisí již zmíněné zhroutění státní správy, hospodářství, systému zdravotnictví a vzdělávání – a kromě toho zvyšující se počet uprchlíků do jiných států i opomíjený problém vnitřně vysídlených osob (Internally Displaced Persons – IDPs), jejichž počet v roce 2006 dosáhl téměř 25 milionů.

Existuje několik způsobů, jak pomoci zhroutěným státům. V zásadě se dají shrnout do tří základních kroků:

- 1) zastavení vývozu zboží (což zamezí dalšímu financování konfliktu, zejména z prodeje nerostných surovin a přírodního bohatství apod., které patří všem obyvatelům země a ne jen vládnoucí elitě, která z těchto prodejů profituje);
- 2) dostatečná zahraniční (koordinovaná) pomoc, která bude transparentně přerozdělována;

- 3) nasazení jednotek OSN (modré přílby).

Použití těchto kroků, resp. jejich pořadí a konkretizace, závisí na situaci v tom kterém státě. Je však nutné zdůraznit, že samotná humanitární pomoc či intervence není jediným a často správným řešením. Intervence mohou pouze zmírnit nejhorší dopady vnitrostátního násilného konfliktu. Nemohou odstraňovat kořeny konfliktu a nejsou tedy cestou

k zajištění bezpečnosti obyvatel slabých států. Co tedy může státům pomoci k úspěchu? Jen vyvážené uplatnění vojenských, ekonomických a politických prostředků. Pravdou totiž je, že příliv přímých zahraničních investic, které mohou nastartovat ekonomický růst postižené země, a samotná hospodářská pomoc mohou být „na pořadu dne“ až ve chvíli, kdy je země politicky a bezpečnostně stabilní. Věřme, že se delegáti II. výboru v letošním ročníku nezachovají jako většina světa a budou se snažit tento problém prodiskutovat a řešit tak, jak si bezesporu zaslouží.

-dz-

Nejžhavější společenská událost roku je tu ... aneb Social Event v RETRO stylu!

Jste již znuďeni monotónními konferenčními uniformami černých obleků s nudnými kravatami a decentními kostýmky?

Holdujete módě stylu vyzáblé Twiggy a na kratičké minisukně či na černé linky očí nedáte dopustit? Jste děti punku nebo jste naopak příznivci hippies?

**Popust'te uzdu své fantazii a zvolte si odvážný outfit
na delegátský večírek v Retro stylu!**

Čekají na Vás překvapení, různorodé hudební styly a osobití dj's!

Těšíme se na Vás 31. 3. od 19.30 v Klubu Hvězda, VŠK Hvězda II. blok, Zvoníčkova 5, Praha 6.

Model OSN

Generální partner

Hlavní partner

Univerzitní partner

Microsoft®

Partner Světové obchodní organizace

RADA BEZPEČNOSTI

Prvním z bodů agendy Rady bezpečnosti OSN se stala kosovská otázka. Indonésie předložila včera odpoledne návrh rezoluce, jedním z jejích hlavních bodů bylo uznání celistvosti srbského státu v podobě před vyhlášením nezávislosti kosovské provincie. Indonésie se odvolává na rezoluci 1244 z roku 1999. V návrhu vyjádřila také obavu z precedentu, jakým by se odtržení Kosova mohlo stát. Návrh rezoluce garantovala Čínská lidová republika a Ruská federace. Proti se postavily Spojené státy americké a Velká Británie. Průběh jednání o rezoluci byl dán už podobou dopoledního vyjednávání. Hlavní spor probíhal mezi Spojenými státy a Čínou. Čínský zástupce označil západní státy za viníky kosovského problému a vyjádřil domněnku, že Západ se v Kosovu angažuje proto, aby z toho ekonomicky těžil. Delegáti se dlouho snažili najít směr, jakým by se jejich jednání mělo vyvíjet. Shodli se na tom, že je důležité najít kompromisy, vzájemně se však obviňovali z neochoty k vyjednávání. Velvyslanec Velké Británie

vyjádřil názor, že právě neschopnost dosáhnout konsensu znemožnila přijetí Ahtisaariho plánu, který britský velvyslanec označil za optimální řešení. Belgie vyzvala k orientaci na aktuální stav v Kosovu a varovala před „utápěním se v minulosti“. Zdůraznil zejména potřebu zajistit v Kosovu bezpečí a mír. Zazněly také hlasy připomínající nedostatečnou infrastrukturu a vyspělost kosovského státu. Jak příznivci, tak odpůrci nezávislosti se shodli na důležitosti tohoto problému. Během odpoledne pak Čína navrhla přizvat k jednání zástupce Srbska. Nad touto otázkou se strhla vášnivá debata.

Další bod v programu jednání Rady bezpečnosti bude blízko východní konflikt, třetí v pořadí je situace v Dárfúru. Hlasování o přijetí tohoto bodu komplikovala Čína, požadovala totiž, aby byl zařazen na druhé místo v agendě. Vyjádřila tím podporu africkým státům a snahu garantovat jim dostatek mezinárodní pozornosti.

Adéla Denková

I. VÝBOR – VÝBOR PRO ODZBROJENÍ A MEZINÁRODNÍ BEZPEČNOST

„Poválečná obnova Afghánistánu“, tradičně diskutovaný problém středoasijské oblasti, zahájil první jednací den Pražského studentského summitu v I. výboru. Jak se dalo očekávat, odpůrci Spojených států jako Írán, KLDLR, Čína a Rusko nešetřili směrem k západní velmoci kritikou. Američané kontrovali, že právě KLDLR a Írán jsou státy, které prokazatelně podporují terorismus. Zdůraznili myšlenku, že prioritou je jednota v mezinárodním společenství. Smířlivý hlas kanadského delegáta požádal o větší účast států v Afghánistánu.

Mnohé země však více než zvyšování počtu vojáků v oblasti preferují myšlenku hospodářské spolupráce a rozvoje. „Aktivní vojenská intervence nevede k míru a vyřešení vnitřních záležitostí,“

glosoval zástupce Jižní Koreje. Stejně stanovisko zaujal i Kyrgyzstán, hostitel amerických vojsk, když požádal o rychlé ukončení mise.

Íránsko-americký spor se rozhořel nad rezolucí, kterou předložily USA. Čerpaly v ní z rezoluce 1806 přijaté Radou bezpečnosti před devíti dny, a právě to vadilo řadě států. Íránským argumentem pro nepřijetí byla přílišná obecnost rezoluce, KLDLR ji označila za cár papíru. Přebírání frází z předchozích dokumentů podle odpůrců USA celou situaci nijak neřeší. Po řadě pozměňovacích návrhů byla americká rezoluce úspěšně přijata. První výbor přešel k tématu „Proliferace zbraní hromadného ničení“.

Vratislav Maňák

Perličky

„Já jsem měl možnost vaši ambasádu vidět, není to tak zlé... Hůře dopadla ambasáda chorvatská.“

Antonín Berdych v roli srbského zástupce v reakci na příspěvek amerického velvyslance během projednávání kosovské otázky v RB

„... USA a jiné rozvojové země...“

delegátka Norska, WHO

„Globálně by se měl tomuto problému věnovat každý stát sám.“

delegátka Nového Zélandu, WHO

II. VÝBOR – HOSPODÁŘSKÝ A FINANČNÍ VÝBOR

Ranní jednání Hospodářského a finančního výboru Modelu OSN v Kongresovém centru zahájilo hlasování o schválení agendy navržené na posledním přípravném setkání. Delegát Spojeného království vyzval k přijetí všech bodů, přesto byla agenda schválena až na druhý pokus.

Výbor tak mohl začít hovořit o naplňování rozvojových cílů tisíciletí, tedy o prvním bodě agendy. Delegát Spojených států amerických v úvodu vyjádřil své obavy, že nebude možné splnit všechny cíle Miléniové deklarace z roku 2000 v plánovaném čase - do roku 2015.

Předmětem diskuse se dále stala otázka volného trhu, který by měl především pomoci rozvojem zemím v zapojení se do mezinárodního obchodu a zlepšení jejich konkurenceschopnosti na světovém trhu. V této souvislosti se vyslovil vyslanec Saúdské Arábie, který upozornil na to, že se pomoc zefektivní otevřením hranic rozvojových států, nikoli neustálým navyšováním finančních prostředků. Ty dle jeho slov končí v převážné většině v rukou představitelů rozvojových států, kteří je využívají k financování vlastního režimu,

k nákupu zbraní a pak k následným kmenovým válkám. „Nejde o to dát někomu potraviny, ale o to dát jim pruty a naučit je chytat – naučit je, aby si sami potravu obstarali.“

Zvýšit ekonomickou a politickou aktivitu žen v politice odmítl delegát Uzbekistánu a dostal se tak do sporu se zástupcem Spojených států, který na jeho otázku, kolik žen v USA kandiduje na prezidenta, reagoval slovy: „Hillary Clintonová je jednou ze tří kandidátek na prezidenta Spojených států, což je tedy 33,3 procentní účast žen. Což je o 33,3 procenta více než ve vaší zemi.“

Spojené království za garance USA a Indonésie předložilo návrh rezoluce týkající se naplňování Rozvojových cílů tisíciletí, která mimo jiné počítá se snížením počtu postižených extrémní chudobou v Africe o 75 miliónů, zvýšením počtu dětí ve školách o 25 miliónů, či zvýšením počtu lidí, kteří mají přístup k pitné vodě nejméně o 70 miliónů. Rezoluce je zatím ve fázi hlasování o pozměňovacích návrzích.

Šárka Pálková

III. VÝBOR – SOCIÁLNÍ, KULTURNÍ A HUMANITÁRNÍ VÝBOR

Tibet - téma, které čtrnáct dní plní stránky tisku, zaměstnalo hned v úvodu zasedání delegáty III. výboru a to i přesto, že nebylo na pořadu dne. Delegát Itálie totiž navrhl rozšířit plánovanou agendu o nový bod „Otázka lidských práv v himalájském regionu“. Po ostré výměně názorů mezi zástupci západních zemí a delegátem Číny následovalo hlasování. Nový bod agendy neprošel.

Prvním projednávaným tématem tedy zůstala otázka „Lidských práv v kontextu boje proti terorismu“. Valná většina států se shodla na tom, že s terorismem je potřeba bojovat. Ve způsobech tohoto boje se však jejich postoje lišily, všichni proto vyzvedávali potřebu spolupráce a konsensu. Amerika upozornila na to, že vyjednávání s teroristickými organizacemi není adekvátní. Jiné státy ale i tuto variantu připustily jako jedno z možných, byť ne zákonitě správných řešení. Státy Severoatlantické aliance zastoupené ve III.

výboru také obdržely zprostředkováním Číny a Ruské federace nabídku na vojenskou spolupráci při protiteroristických bojích v Afghánistánu. Spojené státy ji ale s díky odmítly.

Poté, co se muslimské země ohradily proti slučování terorismu a islámu, pokusili se delegáti stanovit význam slova terorismus. Zde však jejich jednání uvízla na mrtvém bodě. Podle informací delegáta Francie hodlá III. výbor požádat Radu bezpečnosti o vytvoření nového orgánu, který by měl tento pojem definovat.

Celým jednáním se za asistence Francie vlekl skrytý mocenský spor mezi USA a Čínou, která několikrát obvinila západní média z očeřování a zaujatosti. Rétorických výstupů se zúčastnili i představitelé Itálie, Malajsie a Izraele. Nad pozměňovanou rezolucí předloženou Spojenými státy a Malajsií ale zavládl konsensus.

Vratislav Maňák

CSD – KOMISE PRO UDRŽITELNÝ ROZVOJ

Spojené státy americké předložily návrh rezoluce, která se všeobecně vyjadřuje ke změnám klimatu způsobených znečišťováním ovzduší. USA apelují na snahu o nalezení konsensu v ekologických otázkách a vyzývají k hledání efektivního řešení klimatických problémů. Mezi body navržené rezoluce patří například „Ochrana ohrožených

druhů“, „Snížení emisí v ovzduší“ nebo „Řešení problémů s nedostatkem vody“, který vede k desertifikaci.

Dopolední jednání Komise pro udržitelný rozvoj bylo zpočátku komplikováno neshodou v otázkách agendy. Vietnam vyvolal hlasování o programu, změny však nakonec nebyly tak významné.

 Embassy of Canada
Ambassade du Canada

Partner III. výboru VS
Pražského modelu OSN

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

Praha 7

CEELI INSTITUTE
PRAGUE

Informační centrum OSN
v Praze

Pokračování ze strany 7

aktuálně.cz

THE PRAGUE POST

pražský deník

natoaktual.cz

PRAHA
ČESKÝ ROZHLAS 2Evropské
novinyČESKÉ MEZIVĚDEJNÍ VZTAHY
PRAHA IIR INSTITUTE
OF INTERNATIONAL RELATIONS
PRAGUEEuroskep.cz
Eurofon 800 200 200
Eurocentra

Vietnam a Čína ovšem ocenili, že vše proběhlo demokraticky.

Na místo prvního podbodu se dostalo znečišťování ovzduší. Jednání o této otázce zabralo delegátům mnoho času. Zpočátku se projevila snaha definovat základní pojmy, pak však přišly na řadu konstruktivnější návrhy, zejména ze strany Kataru a Švédska. Do diskuse se významně zapojily také Saúdská Arábie, Pákistán a Libanon. Delegát Libanonu vyslovil krátké, ale jasné heslo: „Zdravý vzduch, zdravé myšlení.“ Delegáti se během jednání odvolávali na tzv. Sternovu zprávu, která se zabývá ekonomickými dopady klimatických změn.

Adéla Denková

WHO – SVĚTOVÁ ZDRAVOTNICKÁ ORGANIZACE

Na začátku summitových jednání Světové zdravotnické organizace museli delegáti odhlasovat agendu projednávaných bodů. Přes odpor některých asijských zemí prošel návrh Spojených států amerických. Otázka výživy s podbody „Obezita“ a „Podvýživa“ se tak stala prvním bodem, k němuž se měly státy vyjádřit. S pořadím nebyla spokojená ani Velká Británie, která se snažila dané téma odsunout.

Následující jednání bylo charakteristické pravidelným střídáním projevů Spojených států a Íránu. Téma diskuse se díky jejich zapálení proměnilo v ryze politický spor. „USA jsou koalice

globálních investorů, kteří chtějí ovládnout svět za každou cenu. Ovlivňují mínění všech,“ atakoval delegát Íránu svou americkou kolegyni. Po uklidnění situace pokračovalo jednání dále, země se více zaměřily na problematiku podvýživy, v níž spatřovaly zásadnější problém. Rezoluce zástupce Ukrajiny upozornila na provázanost výživy a neefektivnost humanitární pomoci rozvojovým zemím.

Během jednoho z britských projevů demonstrativně opustila místnost zástupkyně ČLR.

Vratislav Maňák

WTO – SVĚTOVÁ OBCHODNÍ ORGANIZACE

Včerejší jednání Světové obchodní organizace zahájila Ministerská konference na Ministerstvu průmyslu a obchodu (MPO). Úvodní slovo pronesl náměstek ministra MPO Martin Tlapa, následovaly projevy ministrů zahraničí členských států, ve kterých prezentovali cíle, které chtějí na Summitu prosadit. Pochvalu náměstka získala ministryně Indie, výstižným projevem zaujal představitel Konga a velmi zajímavě, až lyricky, pojalo svůj projev Evropské společenství.

Po přesunutí jednání do Kongresového centra schválila WTO agendu v podobě usnesené v závěru posledního přípravného setkání. Prvním bodem jednání tak byla otázka přijetí Ruské federace do Světové obchodní organizace. Delegát Spojených států amerických připomněl, že jeho země sice Rusku na jednání OPECu v Hanoji přislíbila podporu při vstupu do WTO, požaduje však změnu některých ruských postojů, jako je například embargo na potraviny z Polska.

„Uznáváme Rusko jako tržní ekonomiku a plně podporujeme její vstup, přinese to všeobecný prospěch,“ uvedla ministryně Indie a připomněla,

že Rusko udělalo velký pokrok ve zlepšení ochrany vlastnictví a že došlo k liberalizaci cel o více než 30 procent. Zdůraznila navíc, že vstupem do WTO se ulehčí všeobecná komunikace s Ruskou federací.

„Rusko je uvědomělý stát,“ řekl čínský ministr a taktéž se připojil k přijetí. Poukázal na to, že Rusko si je vědomo svých klopýtnutí a je plně ochotno je řešit. To však připomnělo, že základním předpokladem obchodní organizace je rovnost všech členů - je ochotno řešit veškeré podmínky pro vstup, nicméně nevidí důvod, proč by se po něm mělo chtít víc. Dle slov ruského ministra zahraničí vítá jeho země vstup amerických investičních firem na ruský trh, nevidí však důvod, proč by měla podporovat dovoz cizích potravin, které označil za nekvalitní a pro ruský lid nezdravé.

K jednání byla přizvána i ministryně zahraničí Gruzie, vůči přijetí Ruska se však striktně neohradila. Ministři členských států nyní pracují na znění smlouvy o přijetí Ruské federace do Světové obchodní organizace.

Šárka Pálková

Model NATO

Does English Make a Difference when Debating?

Apart from the obvious ‘I wanna study international relations / political science / anything similar.’ – which is presumably the aim shared by the vast majority of all Prague Student Summit’s participants, mastering language is definitely another common reason why we decided to take part in Model NATO. Not being native speakers, many of us initially had doubts about their abilities to conduct negotiations in English. On the eve of the first workshop one essential question rambled through our minds, leaving us sleepless (OK, I may be exaggerating a bit): Does English make a difference when debating?

Five workshops later I think the right answer is “not really”. Sure, we have had some minor problems, misunderstandings, little faux pas caused by language inaccuracy. Sometimes we said one thing and meant another, had too strong Czech accent with the typical rattling ‘r’, used words that were not exactly appropriate for a high-level meeting, resembled who we really were – high school students, made a slip of tongue that seemed to undermine our country’s position. But these and other similar mistakes just spiced up the debate and contributed greatly to the right atmosphere.

Thanks to these occasional lapses, we figured out that the other ambassadors are also just human beings and we soon lost our early diffidence. We learnt that language abilities were truly essential but they alone cannot guarantee success. We realised how important the right timing of our speeches was and discovered the unjustly underestimated beauty of brevity. In order to keep attention and avoid possible misunderstandings we had to try to keep the structure as simple as possible to send a clear message to our potential supporters. The tone of our speeches at times turned out to have had more influence on our colleagues than logical reasoning and so we attempted to appear to be decisive and clever.

All in all, negotiating in such a beautiful and useful language as English was a bit challenging but not really difficult. At the end of the day, the gentle art of persuasion, miniscule compliments, tactful appeals to our colleagues’ common sense, post-workshop socialization (combined with sound reasoning, of course) proved to be crucial for diplomatic success.

Michaela Rutová, United Kingdom

NATO Could Not Act Without US Ambassador

The first item on NATO’s agenda was, as in the UN Security Council, Kosovo. The problem was that the delegate of the United States of America was not present. When one of the main participants in the Kosovo situation can not express his country’s position, negotiations are hard. Delegates of the other states agreed that it would be better to suspend the session and wait for the US ambassador. They only declared their attitudes towards the K-FOR mission. Most of them agreed that it was important to cooperate with the EU’s civil mission. But there were also more controversial views. Italy said that in two years, the Serbs would not mind the question of Kosovo, so it was useless to support any international missions.

After lunch the NATO delegates discussed the question of the planned American missile system

in Poland and the Czech Republic. The United States was unable to attend the session again, so no negotiations took place. The states just expressed their opinions. Many of them agreed that it was very important to implement the system into NATO framework. Poland’s delegate said: “It is important to discuss it in NATO and to know your opinions.” Slovakia, as the neighbour of both states where the system is presupposed to be built, emphasized the importance of dialogue with Russia. Germany said: “We are displeased with bilateral negotiations. We feel that this problem could divide NATO members into two groups – the more protected states and the less protected ones.” Turkey declared: “We will not be protected by the system. But we are not afraid and we will support all negotiations.”

Adéla Denková

This event is co-sponsored by the North Atlantic Treaty Organization

Model EU

První jednací den v Modelu EU

Rada Evropské unie zahájila své jednání více jak hodinovou diskusí, jejíž cílem bylo přijetí agendy pro Model EU v rámci Pražského studentského summitu. Vedle předsednictvem navržených bodů „Vztahy EU a Ruska“, „Geneticky modifikované organismy“ a „Omezení ochrany průmyslových vzorů u náhradních dílů pro osobní automobily“ odhlasovala Rada EU do agendy další dva body: „Stabilizace východního Středomoří“, předkladatelem byl Kypr, a „Věda a výzkum“ od ministrů České republiky, Dánska, Irska a Velké Británie. Irsko v této souvislosti předložilo návrh na vytvoření výzkumného evropského institutu, který by podporoval výzkum a vzdělávání v EU

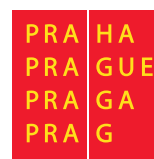
a zvýšil jejich konkurenceschopnost na světovém poli.

Prvním diskutovaným bodem byly vztahy s Ruskem. Rada na své zasedání pozvala zástupce Ruské federace – nelehkého úkolu debaty s vysokoškoly se umně zhostil student střední školy, delegát Ruska v Radě bezpečnosti Modelu OSN.

Švédsko předložilo návrh deklarace reagující na znepokojení nad průběhem prezidentských voleb v Rusku, deklarace však odmítá jeho případnou mezinárodní izolaci.

Šárka Pálková

Hlavní partner

CEELI INSTITUTE
PRAGUE

Not So Visible Precedent

On 27 January 2007 some important changes took place in the EU. Not only Bulgaria and Romania became full members, but also Irish was accepted as the Union's 21st official language. The latter was given less attention by the media than the former. However, it could serve as a precedent or, at least, an inspiration for other languages within the EU which are not “national“ but which play a significant role in promoting national identity and culture. Irish (or Gaelic) is, according to the Irish Constitution, the first official language in Ireland with English as the second official one. Nevertheless, a notable part of the Irish population and mainly the experts in language policy and linguistics perceive the somehow artificial revival of Irish as a potentially positive step, but setting a certain precedent. At the moment, when there are 23 official languages in

the EU, the bureaucratic burden is more than obvious. What will happen when Catalan, Basque, Galician, Welsh, Scottish Gaelic or Breton will claim their right to that status? The former three have since 2005 had limited privileges, while the UK has, until now, been satisfied with just English. Other debatable national language, Luxembourgish, has not got the official status, whereas Maltese, which is also perceived by some as a bit artificial (albeit not as strongly as Luxembourgish) has

the official status since 30 April 2007.

The question of how many working or official languages should exist within the Union structure is a vibrant one indeed and probably with the cultural fight being sharpened this discussion could become more intensive than we imagine.

Essentially, it is a clash between pragmatism and idealism – between English being supported as a lingua franca within the European Community and between stubborn supporters of diversity. Which fraction will be the winner? Budget and efficiency or ideas which have been the pillars of integration from the beginning?

Dagmar Zadražilová,
ministryně zahraničí Irska

Top partneři

Generální partner Modelu OSN

Hlavní partner Modelu OSN

Model NATO is co-sponsored by the North Atlantic Treaty Organisation.

Hlavní partner Modelu EU

Univerzitní partner

Partner jednání

Partner zahájení

Dodavatelé služeb

Mediální partneři

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

Asociace pro mezinárodní otázky využívá zpravodajství z databází ČTK, jejichž obsah je chráněn autorským zákonem. Přepis, šíření, či další zpřístupňování tohoto obsahu či jeho části veřejnosti, a to jakýmkoliv způsobem, je bez předchozího souhlasu ČTK výslovně zakázáno.

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149 vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; šéfredaktorka: Michaela Baginová, tel: 721 711 293; zástupkyně šéfredaktorky: Kateřina Palová, tel: 604 155 942; e-mail: chronicle@amo.cz; anglická sekce: Jan Libíček; odborná spolupráce: Lucie Bednářová, Adéla Denková, Iva Jemelková, Petra Jiráňková, Vratislav Maňák, Šárka Pálková, Kateřina Pljaskovová, Jana Srpová, Daniela Zrucká; technická spolupráce: Radoslav Srp; fotografie: Petr Gottfried.
